

# ХАС, Йду по воді

Заберіть від колонок дітей, зараз буде не дитяча казка  
це далеко не львівський Пітер Пен  
І не «маленький принц» із Дамаску  
Тут продає тебе друг і брат  
Тут ти сам собі цар і кат  
Від дирки в балетках до золотих карт  
І від передозів до білих палат

Коли вже не рахуєш втрати  
Від гарему і до целібату  
Ти диктатор і клоун але як?  
Все життя, помістилось в рюкзак  
Де самотність навіть на центрі сцени,  
автобіо тегне на бестселер  
І серед богеми твій текст підземний  
Кожен подих здається нікчемним

люди не ті,  
і толку нема  
губити себе  
молитви пусті  
Бо не плаче стіна  
Я питав у небес

Я як тоді  
Йду по воді  
Нема слідів  
І в нікуди дорога

Та на землі  
Все в попелі  
Де були ми  
Більше нема нічого

Найтемніша ніч перед останній сном  
досі не знаю, де був той перелом  
Коли тіло стало моє попелом  
І закрило душу засувним замком  
Хтось затягує знову в рутину  
Закликає вступити у клани  
Хтось виділяє нам вільні хвилини  
Хтось Ламає для нас свої плани

Я навчився не бачити грань і просто життя доживати з часом  
ставиш кілька не зручних питань ?будь готовий почути ту відповідь ХАСа  
Мене вже не лякають невдачі  
Начхати яка в кого тачка  
нічо страшного, якщо з тебе сміються!  
Гірше : над тобою вже плачуть.

люди не ті,  
і толку нема  
губити себе  
молитви пусті  
Бо не плаче стіна  
Я питав у небес

Я як тоді  
Йду по воді  
Нема слідів  
І в нікуди дорога

Та на землі  
Все в попелі

Де були ми  
Більше нема нічого